

Benny Lawin  
Sannagatan 20  
716 31  
0735-176700

22 november 2019

Till  
Lekebergs kommun

## **MEDBORGARFÖRSLAG**

Undertecknad, representerar härmed ett antal fastighetsägare utmed Sanna-, Vall-, och Ekthagagatorna i Fjugesta tätort, i ett gemensamt medborgarförslag avseende:

**Ändrat ansvar för årligen återkommande snöröjning och halkbekämpning på trottoaravsnitten**

**Vi önskar/kräver att kommunens ordinarie upphandling av snöröjning/halkbekämpning inom tätorten även skall innefatta nedanstående trottoaravsnitt:**

- Sannagatan 8,10,12,14,16,18, 20 och 11,13,15,17
- Vallgatan 4, 6, 8, 10, 12, 14 och 7
- Ekthagagatan 16,18, 20, 22

### **Bakgrund**

Under de senaste 40-50 åren/vintrarna har berörda fastighetsägare - av kommunen - tvingats att röja snö och halkbekämpa respektive trottoaravsnitt för att göra trottoarerna gångbara och säkra för passerande brukare - såsom skolbarn, barnvagnar, vuxna, rollatorer, permobiler och även post- och tidningsbilar - som "kräver" att de kan nå postlådorna utan att stiga ur respektive fordon, med resultatet att fordonen skapar hala och förrädiska is-åsar som kan förorsaka halkolyckor.

Lekebergs kommun har hittills hävdat - med stöd av lagar från 1700-talet, 1868 och kommunallagen 1958 - att man kan ålägga fastighetsägarna denna skyldighet, trots att trottoaren ligger på kommunens mark - ej fastighetsägarens!

En viktig rättslig fråga uppstår om och när ett olyckstillbud inträffat, eller när personer måste ta sig fram genom att nyttja biltrafikens körbana.

Vem är skyldig när något inträffar vid de nämnda trottoaravsnitten?

- fastighetsägaren, som inte äger trottoaren
- kommunen, som äger marken (men inte vill sköta den)
- den enskilde individen
- 

Det fina och välmotiverade projektet Hälsans stig, som kommunen initierat sedan nåt år, har lagt en del av den markerade sträckningen på Vallgatan - upp mot Letsigen.

Här promeneras /springs såväl på sommartid som vintertid.

Vem är ansvarig för att det markerade övergångsstället, liksom fortsatta sträckningen är snöröjt och halkbekämpat, vardag som helgdag?

Fastighetsägaren, kommunen....eller kanske Riksförbundet HjärtLung?

Ovanstående förslag och krav har framförts årligen till kommunen sedan 2016, Svaren har varit korta och undanlidande, exempelvis med svar som att - som vi gör, gör man i andra kommuner, allt enligt kommunallagen. (1958)

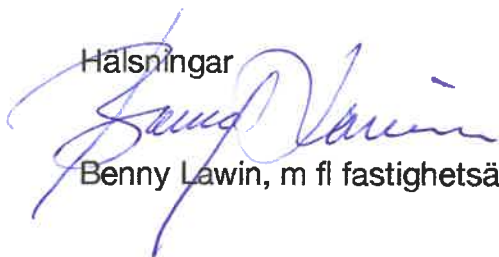
Kommunen väljer att lägga den här merkostnaden på vård, omsorg och skola istället för på snöskottning - för åren framåt.

oooOOOooo

Ytterligare fördjupning till Medborgarförslaget ges i Bilaga och Riksdagsprotokoll från 29 mars 2019.

Med förhoppning om en positiv behandling av förslaget.

Hälsningar



Benny Lawin, m fl fastighetsägare på Sanna-, Vall-, och Ekthagagatorna i Fjugesta

Fjugesta  
November 2019  
Benny Lawin  
0735-176700

## Snö - dess röjning och halkbekämpning i Fjugesta 2019

### **Bakgrund**

Vi husägare som 'blev med tomt och hus' i slutet av 60-talet/ början på 70-talet, en del ännu tidigare så klart, har nu tålmodigt fullgjort våra påtvingade snöröjningsuppdrag från kommunen under snart 50 år.

Drygt 20 fastighetsägare har varje vinterhalvår rustat sig med snöslungor (7-8 st), snösläddar/snöskyfflar, saltsäckar, med bil hemtransporterat sand/grus, som vi sedan måste sopa ner på gatan inför kommunens vårstädning av gator och torg.

När kommunen ganska nyligen drog igång proj. Hälsans stig - ett bra initiativ - tar man nästa beslut ; att stigen skall passera Vallgatan upp mot Letstigen.

Vem skottar och halkbekämpar den sträckan, drygt 150 m och ser till att övergångsstället nedanför Tallen är öppet och halkbekämpat?

Nu räcker det!

### **Fakta**

*Berörda trottoaravsnitt:*

Sannagatan, 9 tomter

Vallgatan, 7 tomter

Ekhagagatan, 5 tomter

### *Åtgärder:*

Skotta/skyffla, sopa, snöslunga i trottoarens bredd.

### *Brukare:*

Gående- unga som gamla, barnvagnar, rollatorer, permobiler, även postbilen - som kräver/ ser till att den kommer upp på trottoaren för att nå postlådorna utan att kliva ur, vilket ger rejäla "isåsar", vilka blir mycket hala om de inte saltas eller hackas sönder!, passage för Hälsans stig (Vallgatan upp mot Letstigen.)

### *Halkbekämpning:*

Sandning (hämta sand/grus hinkvis med bil), saltning (inköp av saltsäckar), hacka sönder isåsar.

### *Vårstädning:*

Sopa bort sand/grus från trottoaren.

### *Beredskap under November-Mars*

Hålla trottoaren ren från snö/ishalka 7 dagar i veckan vid behov, även under de stora långhelgerna, vilket leder till att familjen vid bortovaro, måste engagera någon ersättare att bevaka snötillgången och snöröjningen, alternativt inte kunna resa bort, som brukligt är vid dessa helger.

Vad händer om en halkolycka skulle ske under fastighetsägarens bortovaro?

Vem är skyldig?

- fastighetsägaren som inte äger marken
- kommunen som äger marken
- personen själv?

## Diskussion

Berörda fastigheter kan vara befolkade med yrkesverksamma familjer - med barn - där de vuxna måste hinna röja trottoaren innan jobb och lämnande av barnen till dagis/skola. Alternativt pensionerade personer/familjer, som under lång tid bott på berörda gatuadresser sedan slutet av 1960-talet, dvs snart 50 år, (en del ännu längre) och som vill kunna fortsätta med detta, trots vinterhalvårets ålagda ansvar från kommunen för snö- och halkbekämpning.

Trots att "skatten är betald" (Hasse Andersson) jämte alla andra kommunala avgifter, kräver kommunen att fastighetsägaren är ansvarig för snö- och halkbekämpning. Undertecknad har vid flera tillfällen hos kommunansvariga efterfrågat en redovisning av kostnad för upphandlad snöröjning/år, och hur mycket den skulle fördyras med tillägget av de "privata" icke ägda - trottoarerna (250-300m). Inget svar - mer än att kommunen i stället för dessa åtgärder skall fortsätta satsa dessa medel på V.O.S (vård, omsorg, skola).

Har dessutom tillfrågat Närkefrakt och TS-service ang en "tumme-pekfinger" uppskattning vad kostnaden skulle bli för att snöröja de aktuella trottoaravsnitten. Inga svar, bl a mot bakgrund av att man inte har tillgång till passande redskap för trottoarbredd och inte heller vet var man skall lägga snön?!

Så långt - blir det alltså **Vi fastighetsägare på Sanna-, Vall-, och Ekhagagatorna** som skall stå på pass, skaffa redskap och tänka ut snö- och halklogistiken, allt medan såväl bred-som smalspåriga snö-traktorer ångar förbi, lyfter upp plogbladen och "blinkar" vidare upp och ner på gatorna i Fjugesta tätort!?

Allt medan vi tänker vidare på att denna ordning har sitt ursprung och stöd i 1868 års ordningsstadga, som i sin tur hade rötterna i 1700-talet då man tyckte det var rimligt att fastighetsägarna skottade eller höll rent utanför på trottoaren, om trottoaren ens var nåt känt begrepp här då?

I en något modernare lagstiftning kan snöröjningsfrågan ta sin grund i Kommunallagen 1958, där man kan läsa att varje kommun har rätt att bestämma hur snöröjningen skall ske enligt lokala överväganden.

Idag har drygt 40% av landets kommuner tagit hela ansvaret för snöröjningen. Lekeberg hör tyvärr inte till denna grupp....ännu?!



*Bilagor*  
*S. 2 - 7*

Kl. 9.00–11.19

---

### § 1 Justering av protokoll

Protokollet för den 8 mars justerades.

### § 2 Avsigelser

Förste vice talmannen meddelade  
att *Johanna Jönsson (C)* avsåg sig uppdraget som ledamot i utrikesutskottet,  
att *Magnus Ek (C)* avsåg sig uppdraget som suppleant i utrikesutskottet,  
att *Jonny Cato Hansson (C)* avsåg sig uppdraget som suppleant i socialförsäkringsutskottet och  
att *Niels Paarup-Petersen (C)* avsåg sig uppdraget som suppleant i kulturutskottet.

Kammaren biföll dessa avsigelser.

### § 3 Anmälan om kompletteringsval

Förste vice talmannen meddelade  
att Centerpartiets riksdagsgrupp anmält *Magnus Ek* som ledamot i utrikesutskottet, *Martina Johansson* som suppleant i socialförsäkringsutskottet och *Jonny Cato Hansson* som suppleant i kulturutskottet samt  
att Kristdemokraternas riksdagsgrupp anmält *Gudrun Brunegård* som ledamot i utbildningsutskottet.

Förste vice talmannen förklarade valda till

*ledamot i utrikesutskottet*  
*Magnus Ek (C)*

*suppleant i socialförsäkringsutskottet*  
*Martina Johansson (C)*

*suppleant i kulturutskottet*  
*Jonny Cato Hansson (C)*

ledamot i utbildningsutskottet  
Gudrun Brunegård (KD)

#### § 4 Anmälan om granskningsrapport

Förste vice talmannen anmälde att följande granskningsrapport hade kommit in från Riksrevisionen och överlämnats till kulturutskottet:  
RiR 2019:10 Konsten att styra – regeringens styrning av kulturområdets institutioner

#### § 5 Ärenden för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:  
Motioner  
2018/19:3045 och 3046 till skatteutskottet  
2018/19:3042, 3043 och 3048 till civilutskottet  
2018/19:3047 till finansutskottet  
2018/19:3044 och 3049 till justitieutskottet

Svar på  
interpellationer

#### § 6 Svar på interpellation 2018/19:76 om fastighetsägarnas ansvar för gatuhållning

Anf. 1 Miljö- och klimatminister ISABELLA LÖVIN (MP):

Fru talman! Lars Beckman har frågat finansmarknads- och bostadsministern om han anser att det finns anledning att se över kommunernas möjlighet att föra över underhållsansvaret för gångbanor till småhusägare, och i så fall hur.

Vidare frågar Beckman om finansmarknads- och bostadsministern tror att trafiksäkerheten och risken för halkolyckor påverkas om kommuner låter överföra underhållsansvaret för gångbanor till småhusägare, om det är en lämplig ordning att småhusägare kan bli skadeståndsansvariga för halkolyckor på kommunens gångbanor och om det finns anledning att göra det tydligare i lagstiftningen att infarterna till småhusfastigheter inte får plogas igen.

Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som ska svara på interpellationen.

Jag vill börja med att säga att jag delar Lars Beckmans oro för de negativa konsekvenser som enligt Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och Statens väg- och transportforskningsinstitut uppstår till följd av bristande snöröjning.

Ansvar för snöröjningen ligger i första hand på kommunerna. Som Lars Beckman beskriver har kommunen enligt en särskild lag möjlighet att lägga ansvaret för skötseln av gångbanan och andra utrymmen utanför fastigheten som behövs för gångtrafiken på fastighetsägaren. Möjligheten att lägga ansvaret på fastighetsägaren hänger samman med de ändringar

29 mars

Svar på  
interpellationer

som gjordes i regelverket 1958, då framför allt kommuner motsatte sig en kommunalisering av ansvaret på grund av risken för ökade kostnader. Hur renhållningen bör ordnas har alltså överlåtits till kommunerna att bestämma, utifrån olika lokala överväganden. Kommunerna har valt att göra på olika sätt, och som lagen nu är utformad ges de den möjligheten.

På de platser där kommunen enligt lagstiftningen är ansvarig för snöröjningen är det således kommunernas uppgift, och inte min, att bedöma hur snöröjningen ska utföras. I detta ligger att kommunerna får överväga om snöröjningen på gångbanor kan utföras av berörda fastighetsägare. Jag delar dock Lars Beckmans farhågor om att dåligt utförd snöröjning kan leda till äventyrad trafiksäkerhet och bristande framkomlighet.

Lagen om gaturenhållning och skyltning innehåller bestämmelser på en rad olika områden. Naturvårdsverket har uppmärksammat regeringen på att det finns ett behov av att se över lagen, framför allt utifrån renhållningsbestämmelserna. Kommunens renhållningsåtgärder ska i dag ske så att det inte uppstår olägenheter för människors hälsa, och krav på trevnad, framkomlighet och trafiksäkerhet ska uppfyllas. Naturvårdsverket föreslår att kommunernas ansvar ska utökas, så att skador på växt- och djurliv undviks i skäligen utsträckning.

Naturvårdsverkets förslag till ändring av lagen syftar därutöver till att tydliggöra kommunens ansvar för renhållning och ställa högre krav på den renhållning som kommunen ska utföra. Naturvårdsverket konstaterar vidare att lagen är ålderdomligt utformad. Frågan bereds för närvarande inom Regeringskansliet men med fokus på att lösa ansvarsfrågan gällande nedskräpning.

#### Anf. 2 LARS BECKMAN (M):

Fru talman! Tack, statsrådet, för svaret!

I dag står vi här i Stockholm och debatterar denna fråga. Jag vill påminna statsrådet och fru talmannen om att det fortfarande är snöstorm uppe i Norr- och Västerbotten och i stora delar av Norrland. Vi kan till exempel i tidningen Norran i dag läsa om Bertil, som var ute och skottade, ramlade och bröt lärbenshalsen och räddades efter fem timmar av, som han säger, "två änglar" som upptäckte honom där han låg.

Detta är alltså ett reellt samhällsproblem som jag tror att vi måste lösa. Precis som statsrådet säger i svaret har Sveriges kommuner i dagsläget rätt att överföra mycket av ansvaret för skötseln av gångbanor på småhusägare.

Att jag skrev denna interpellation berodde på att jag läste en förstasida i Aftonbladet som jag studsade till för. Där stod precis detta: Risken för hjärtinfarkt ökar på grund av att många småhusägare går ut och skottar.

Jag började läsa på om detta. I Aftonbladet nämndes en rapport från organisationen Villaägarna. Den är väldigt bra, och jag rekommenderar alla att läsa den; den finns på Villaägarnas hemsida. Det är 60 procent av Sveriges kommuner som låter småhusägarna skotta kommunens gångbanor. Enligt rapporten togs frågan först upp i 1868 års ordningsstadga. Den lagstiftningen hade i sin tur sin grund i att man på 1700- och 1800-talen tyckte att det var rimligt att fastighetsägarna skottade eller höll rent utanför på trottoaren.

Nu är det inte 1868 längre, utan det är 2019. Då måste man naturligtvis fundera på om det är rimligt och kostnadseffektivt att småhusägare och fastighetsägare ska skotta kommunens trottoarer, som det ju handlar om.

Galgbacken, Kungälv  
↓  
1868 års ordningsstadga

Inför denna interpellationsdebatt råkade jag prata med någon som bor i Fornåsa i Östergötland. Det visade sig att de hade grannar, ett äldre par, där kommunen kom och snöröjde. Man lade snön på trottoaren runt fastigheten. Det gick väl bra så länge den äldre mannen hade möjlighet att skotta trottoaren. Men mannen dör, och då är det plötsligt den äldre änkan som ska ta hand om snön som kommer från kommunens snöröjning. Änkan kunde inte göra detta utan fick i sin tur leja en entreprenör som snöröjde kommunens trottoar.

Jag tror att de allra flesta förstår att det är orimligt att det i Sverige 2019 är fastighetsägare som ska plocka skräp, kratta löv och rensa ogräs på kommunens mark. I rapporten från Villaägarna har man frågat villaägare och fastighetsägare vad de tycker. Av dem som bor vid kommunala gator och har infarter som kan plogas igen anser 77 procent att det är kommunens ansvar. Det finns alltså ett starkt folkligt stöd bland fastighetsägarna för att förändra lagstiftningen så att det är en entreprenör, ett företag eller kommunen själv som sköter detta, i stället för att 100 fastighetsägare längs en väg ska hitta lösningar som passar.

Jag hörde i svaret att statsrådet håller med om problembilden och om att det finns många risker med detta. Men jag kunde inte utläsa av svaret om regeringen avser att vidta några åtgärder eller ta några initiativ på detta område. Om man vill göra det är det relativt enkelt att helt enkelt flytta ansvaret till kommunerna.

Anf. 3 Miljö- och klimatminister ISABELLA LÖVIN (MP)

Fru talman! Lars Beckman! Jag tycker på riktigt att denna fråga är viktig. Det exempel som Lars Beckman lyfter fram från Dagens Nyheter kring halkolyckor och äldre människor som kan få riktigt stora problem i samband med stora snöfall och halka är något som vi behöver ta på största allvar. Vi måste naturligtvis från samhällets sida försöka se till att man undviker halkolyckor och falloolyckor när de går att undvika.

Vi har ett omfattande kommunalt självstyre. Och denna lagstiftning uppdaterades, som sagt, senast 1958. Sedan dess har snöröjningen fortsatt varit kommunens ansvar. Det är inte så att kommunerna på något sätt tvingas att lägga över ansvaret på småhusägare eller fastighetsägare, utan här finns en möjlighet. Den möjligheten måste också kopplas samman med att vårt land är väldigt avlångt och har väldigt olika förutsättningar och olika väderförhållanden, precis som Lars Beckman påpekade alldeles nyss. Det är väldigt stor skillnad på södra Sverige, tät bebyggelse, norra Sverige, glesbygd och Sveriges inland. Det finns alltså en möjlighet för kommunerna att överlåta ansvaret. Det är någonting som inte har ifrågasatts under överskådlig tid, utan detta är det förhållande som har funnits sedan många regeringar tillbaka.

Detta bör rimligtvis vara en fråga på kommunal nivå. Jag tänker på när man väljer vilka som ska styra i kommunen. Man kan också välja att lyfta fram detta som en kommunalpolitisk fråga som olika partier kan ha olika ingångar i. Det handlar om vilket ansvar kommunen ska ha för snöröjningen i olika områden i kommunen.

Jag har inte fått bekräftat att det är 60 procent av kommunerna som gör detta. Men det finns många kommuner där det finns stora möjligheter att

Säkerhets  
Ministern



ansöka om befrielse från detta ansvar. Och kommunerna har alla möjligheter att se över och ta tillbaka sina beslut eller det delegerade ansvaret till vissa fastighetsägare.

Vi kommer, som sagt, att titta över lagstiftningen utifrån Naturvårdsverkets påpekanden om att det i renhållningsdelen i dag inte finns någon hänsyn till djur och natur utan bara till människors hälsa och trevnad. Vi behöver titta över den av den anledningen.

I övrigt tycker jag att kommunerna bör ta ett ansvar och se vilka möjligheter som kommunens invånare har att ta detta ansvar. Den debatten bör man rimligtvis ta på kommunal nivå.

Anf. 4 LARS BECKMAN (M):

Fru talman! Ja, jag är en stor vän av kommunalt självstyre, och jag är säker på att vi delar den uppfattningen. I vissa frågor kan dock inte regeringen fransäga sig ansvaret när man ser att det fungerar olika över landet.

Det finns en mängd olika orsaker till att man kanske inte kan skotta kommunens trottoar – det kan handla om ålder, sjukdom eller att man åker på semester. Det innebär att halkbekämpningen blir väldigt olika, till och med på samma gata.

I den rapport från MSB som jag hänvisar till i interpellationen kan man se att väldigt många halkolyckor och fallolyckor beror på dålig snöröjning och halkbekämpning. I och med det blir det ett allmännyttigt intresse av att detta ska fungera. Och i den rapport som kom 2015 står det klart och tydligt: Att prioritera gång- och cykelbanor vid vinterväghållning verkar vara fördelaktigt både med avseende på skadereducering och med avseende på kostnader för vård- och sjukskrivningar på grund av skador från halkolyckor. Det är just därför som man kanske måste förändra och förtydliga den här lagen.

Sedan finns det ett annat problem – det handlar egentligen om samma lagstiftning. När kommunen snöröjer sin väg kan det bli en väldigt hög plogvall. Jag såg att det var snörekor i Norrbotten, det har inte snöat så mycket där på över 50 år. Då blir det väldigt mycket snö. Jag såg själv en bild på Facebook. En kvinna lade upp en bild från Norrbotten och sa: Hur ska jag kunna ta mig ut på morgonen för att komma till mitt jobb när kommunen har lagt en halvmeter snö i en snövall?

Förmodligen får kommunen inte göra detta, men det är en väldigt otydlig lagstiftning i fråga om hur lång tid kommunen har på sig att ta bort den plogvall som man har gjort. Det finns i dag modern teknik och moderna plogblad och det handlar om kompetens hos snöröjaren, – som gör att man inte behöver lägga upp en halv meter plogvall.

Jag tror att det finns anledning för regeringen att titta på detta. Vilket ansvar har kommunerna för att infarter till småhusfastigheter inte ska ploggas igen? Det är samma sak här. Även om jag är frisk och mitt i livet blir det ett problem när jag ska till jobbet om någon lägger upp en plogvall som är en halvmeter hög.

För änkan som ska ta sig med bilen till affären blir det ett reellt problem. Jag har personlig erfarenhet av att det när någon med rullstol ska försöka ta sig ut från småhusfastigheten blir ett reellt problem. Här finns det alltså behov av ett förtydligande i lagstiftningen.

Prot. 2018/19:70  
29 mars

Svar på  
interpellationer

Att inte kunna skotta.

MSB rapport

Jag tycker att statsrådet gör det lite för enkelt för sig genom att säga att man inte vill ta några initiativ. Man säger att det är en kommunal fråga. Lagstiftningen är precis som statsrådet sa nationell. Den härrör från en lagstiftning från 1800-talet, 1868 års ordningsstadga, och den blev uppdaterad i mitten av 1950-talet.

Det finns också en samhällsnytta. Vad är samhällsnyttan av att vi löser saker gemensamt? Det är naturligtvis effektivare att en traktor tar trottoaren på en väg än att hundra olika fastighetsägare ska hitta sin lösning på varje bit av trottoaren.

Jag vet att miljöministern är engagerad i miljöfrågor. Det kanske är mycket mer effektivt att vi löser saker tillsammans, till exempel att vi plogar en trottoar med en traktor som kanske till och med är eldriven, än att hundra fastighetsägare ska anlita hundra olika företag, eller hur man nu ska lösa det om man gör det själv. Här är det verkligen en gemensamhetsnytta.

Jag tycker att det är bra att ni ska uppdatera lagstiftningen, och när ni nu ska uppdatera den skulle ni också kunna ta med denna fråga i beredningen och utredningen.

Anf. 5 Miljö- och klimatminister ISABELLA LÖVIN (MP):

Fru talman! Vi diskuterar nu den här frågan. Det är klart att vi delar bilden av att vi ska göra så effektiva lösningar som möjligt och så miljömässigt effektiva och bra lösningar som möjligt. Samtidigt tror jag att vi inser att det är viktigt att människor kan påverka sin lokala miljö och sitt lokala samfund och samhälle genom de kommunala valen.

Detta med plogvallar och hur kommunen sköter snöröjning är ett utmärkt exempel på en lokal demokratisk fråga som borde kunna engagera medborgarna. Olika partier borde också kunna gå till val med olika lösningar. Det är ingenting i lagstiftningen som tvingar kommunerna att lägga över ansvaret på fastighetsägarna, men det finns en möjlighet att göra det.

Jag tänker på hur olika förutsättningarna ser ut runt om i vårt mycket avlånga land. Det finns naturligtvis kommuner som skulle ha väldigt svårt att tillhandahålla en väldigt precis snöröjning ute i glesbygden. Det är väl skälet till att denna möjlighet finns. Men, som sagt, det är en möjlighet. Det är på inget sätt ett tvång. Kommunerna kan ta tillbaka ansvaret till sig själva, och i många fall bör de göra så.

När det gäller fallolyckor delar jag verkligen bilden av att det handlar både om mänskligt lidande och om stora kostnader för samhället. Jag kan konstatera att många kommuner av den anledningen prioriterar att snöröja gång- och cykelbanor framför vägbanorna i övrigt. Här finns naturligtvis möjlighet att påverka hur arbetet utförs.

Nu går vi in i ett klimat med mer extrema väderhändelser, våldsamma snöfall och liknande. Vid en bedömning av huruvida en fastighetsägare verkligen har ett ansvar för framkomligheten vid ett hastigt snöfall är det inte nödvändigtvis så att man ska finnas till hands i alla dessa eventualiteter. Det är en bedömningsfråga. Det går ju också att ansöka hos kommunen om befrielse från detta ansvar. Där bör också kommunen ha ett intresse av att befria de äldre.

Anf. 6 LARS BECKMAN (M):

Fru talman! Jag ska korrigera siffran. Det är alltså 84 procent av småhusägarna som anser att kommunen ska ansvara för snöröjningen, och 77 procent anser att kommunen inte ska kunna ploga igen uppfarten. Det finns alltså ett starkt folkligt stöd för att förändra lagstiftningen.

Det verkar ändå som att vi är överens om att snöröjning är viktigt. Det verkar som att vi är överens om att Bertil inte ska ramla när han röjer kommunens mark, bryta lårbenshalsen och frysa i fyra timmar. Han blev räddad av två änglar, som han själv uttrycker det i Norran i dag.

När man ändå ser över den lagstiftning som berör detta område, vore det rimligt om regeringen framtog småhusägarna ansvaret för att underhålla och sköta kommunernas mark. Men det är inte vad det handlar om. Ingen tycker att det är orimligt att man sköter sin egen fastighet. Det är fullt rimligt. Men här finns ett lagkrav på att sköta kommunernas trottoarer och vägar. Det är inte effektivt att hundra olika fastighetsägare efter en väg ska hantera sin trottoarkant, utan det här är naturligtvis en samhällelig fråga där man ska hitta effektiva miljövänliga lösningar där man gör saker tillsammans.

Om det inte vore så att en så pass stor andel av kommunerna låter småhusägarna skotta deras gångbanor – mer än hälften, 60 procent – blir det ändå en fråga för riksdag och regering att hantera. Det här är inte ett stort problem i glesbygden – jag tror inte att någon som bor i en inlandsby tycker att man ska komma dit och skotta trottoaren – utan det här är ett problem som främst finns i de större städerna.

Anf. 7 Miljö- och klimatminister ISABELLA LÖVIN (MP):

Fru talman! Jag tror att Lars Beckman satte fingret exakt på problemet i den allra sista meningen. Om det ska ges som ett allmänt ansvar för kommunerna att ta hand om all snöröjning i hela Sverige finns det inte möjlighet för kommunerna att överlåta ansvaret till fastighetsägare i glesbygd i de fall där kommunen helt enkelt inte har kapacitet att nå ut överallt. Det är vad lagstiftningen ger möjlighet till. Det är på intet sätt så att allt ansvar ligger hos fastighetsägarna i hela Sverige, utan det finns en möjlighet i lagstiftningen att göra detta.

Frågan är hur lämpligt det är att detaljstyra kommunerna exakt i hur snöröjningen ska utföras. Jag delar Lars Beckmans övertygelse om att kommunerna ska ha ett självstyre, och jag anser att det är en viktig fråga lokalt att ställa krav på de partier som styr kommunerna att se över frågan i de fall det är ett problem.

Frågan är viktig. Vi kan få återkomma till frågan om kommunerna inte tar sitt ansvar, men det utgår jag från att de gör.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

## § 7 Svar på interpellation 2018/19:138 om sexualbrottsutredningar

Anf. 8 Statsrådet MIKAEL DAMBERG (S):

Fru talman! Annika Qarlssoon har frågat mig vilka åtgärder jag kommer att vidta för att säkerställa att Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten